

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

514. An prævaleat collatio Papæ conferentis jure consensûs, præveniendo
Ordinarium conferentem idem beneficium, & an hoc jure sæpe utatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

qui uti creator per Papam, ita & per illum destrui & annihilari potest. Lott. cit. q. 22. num. 15. citans Menoch. conf. 197. n. 5.

2. Utitur proinde Papa jure suo, nec alterius iuri contravenit, aut detrahit, dum fructus beneficiorum gravat pensione, etiam invito beneficiato. Lott. loc. cit. n. 17. ex Card. Paris. l. 4. conf. 5. n. 85. aut alteri Ecclesiae applicat. Lott. n. 18. citans Ferret. conf. 32. n. 31. Dum beneficiato concedi facultatem disponendi de fructibus, etiam in præjudicium Successorum. Lott. n. 19. citans Menoch. conf. 382. n. 4. Ferret. conf. 118. n. 5. Dum beneficia quæcunque in quantumcunque alienis dicerebibus (quoniam, ut Felin. in c. grave. de off. Ordinar. n. 2. totus terrarum orbis stet Papa pro Dicereb) conferit. Lott. num. 21. juxta cap. nunc verò. 9. q. 3. Quin & utendo hac libera & plena dispositione, beneficiatum, etiam fine causa, privare potest beneficio. Garc. p. 5. c. 1. n. 2. juxta cap. quia in Ecclesiasticis. de constit. citans pro hoc quamplur. & n. 6. addens hinc omnia beneficia respectu Papæ esse manuaria. Sed neque prærogativam hanc & potestatem ullum ei Concilium adimere, & minuere, aut restringere potest. Lott. num. 23. Azor. p. 2. l. 6. c. 34. q. 2. aut etiam Papa concedens Ordinariis aliisque facultatem conferendi beneficia, se privat, aut privare potest dicta potestate à Christo accepta. Lott. cit. q. 22. num. 28. Castrop. loc. cit. citans Gonz. Barbos. &c.

Quæstio 513. Quotuplici jure Papa providere posse ac soleat beneficia diffusa per totum orbem in quibusvis diaecesis & Provinciis?

1. **R**espondeo: quadruplici, nimirum primo jure concursus, quatenus tanquam Episcopatus universalis, Ordinariisque Ordinariorum, & totius orbis, in quo veluti capite, & origine resedit Ecclesiastica jurisdiction, & potestas ordinandi Ecclesias, concurrit cum ceteris omnibus collatoribus inferioribus in provisione beneficiorum quorumcunque. Lott. l. 2. q. 22. num. 62. Pirk. ad tit. de prob. n. 78. Garc. cit. cap. 1. n. 8. citans Paris. de regn. l. 1. q. 10. a. 53. Nav. conf. 31. num. 6. de prob. Rebuff. &c. Etiam in mensibus ordinariis Ordinariorum, hoc est, à jure illis concessis; non enim nisi cumulativè cum Papa pro his mensibus Ordinarii habeant facultatem conferendi, dum Papa pro his mensibus non abdicavit à se totaliter potestatem conferendi, aut manus sibi ligavit. Garc. loc. cit. & n. 10. citans Paris. ubi ante. Cechum de rep. Eccles. cap. 2. n. 1. &c. Quin & in mensibus 6. alternativa concessa Episcopo. Garc. loc. cit. n. 12. & seq. de quo tamen vide dicenda infra. Unde jam etiam quod ad hos menses est locus præventioni inter Papam & Ordinarium, & illius provisio prævaleret, quæ prius facta fuit, Garc. ibid. n. 9.

2. Secundò, jure devolutionis, dum ex causa aliqua à collatoribus inferioribus ad Papam fit devolutio juris conferendi.

3. Tertiò jure præventionis, dum nimirum præveniendo vacationem beneficii, mandat hac vacatione subsecutâ conferri, vel etiam ipse ex tunc conferit certa persona. Lott. loc. cit. qui etiam q. 25. n. 1. ait, sic rectius vim vocis hujus referri ad ipsam vacationem, ita ut ex dicantur gratia præventiva, quæ ipsam vacationem præveniunt; quoniam confundi ab aliis cum materia concursus, dum refer-

tur ad præoccupationem, quæ Papa, dum jure concursus confert, præoccupat Episcopi alterius collatoris partes & gratiam.

4. Quartò, jure reservationis, dum confert certa beneficia, quæ ipse sibi privativè reservavit.

5. Quinto, simplici viâ juris, dum suggestâ sibi per aliquem vacatione de jure, & occupatione de facto, mandat beneficium, detruso, qui in illud intrusus erat, ipsi suggestori conferri. Lott. loc. cit. de quibus in seq. Unde

Quæstio 514. An prævaleat collatio Papa, dum is jure concursus confert, seu confert beneficium, quod Ordinarius conferre poterat, præveniendo Ordinarium conferente idem beneficium? & an hoc jure sæpe statut?

1. **R**espondeo ad primum affirmativè; quia est collatio facta ab habente aequali, immo maiore jurisdictionem seu potestatem quoniam Ordinarius. Castrop. loc. cit. n. 3. Card. de Luc. de benef. d. 8. n. 11. Lott. l. 2. n. 23. in principio. cum communi. Secus est, seu irrita est collatio Papæ, dum eam prævenit Ordinarius, aliisve collator inferior. Laym. ad cap. si eo tempore. de elect. n. 1. citans seipsum Theol. moral. l. 4. tr. 2. c. 10. num. 2. cum communi.

2. Respondeo ad secundum, non solere Papam uti ista potestate conferendi mero jure concursus, nisi de raro, & ex magna causa, ac proinde, cessante justa causa, non præsumi in dubio Papam si voluisse conferre. Card. Luc. de benef. d. 23. n. 4. & d. 18. n. 12.

Quæstio 515. Unde igitur dignoscendum, Papam voluisse uti hæc suæ potestate, & contulisse mero jure concursus?

1. **R**espondeo primò, ad id conferre, quæ generaliter dici solent de præsumenda principiis voluntate præjudicandi tertio, ejusque jus tollendi, quæ videri poterunt apud Card. Luc. tit. de regulis. d. 148.

2. Respondeo secundò: quod, dum Papa isto conferendi modo, nempe jure ordinario & meri concursus conferre intendit, utatur formulâ collationis diversâ ab ea, quæ adhibetur, quando confert tanquam reservatum vel affectum; ex dicta formula speciali adhibita vel deficiente rectè inferatur ad istam, vel contrariam Papæ voluntatem. Card. Luc. loc. cit. n. 6. & q. 18. n. 2. citans Burat. decis. 25. p. 10. recent.

3. Respondeo tertio: quod, ubi provisio Apostolica aliam causam, quoniam jus meri concursus habere potest, ad eam collatio referenda erit, & nequam præsumenda facta jure meri concursus, v.g. si narrata fuisset Censura Capituli, ad quod alias spectabat collatio, ad istam potius causam, quoniam ad præveniendi voluntatem referenda erit facta collatio; nimirum censenda, esse facta jure devoluto. Unde etiam, si simile narratum non subsisteret, corrueret dicta provisio, sive ex defectu voluntatis habenda foret irrita. Card. de Luc. loc. cit. n. 7.

* *

Quæstio